

VĚS NÍK

FARNOSTI ODOLENA VODA

HOVORČOVICE, KLECANY, LÍBEZNICE,
ODOLENA VODA, VELIKÁ VEŠ, ŘEŽ A ZDIBY

NESPOČETNÝ ZÁSTUP PUTUJE

Milí přátelé, toto číslo našeho farního věstníku se nám dostává do rukou na začátku listopadových dnů, kdy si připomínáme Boží přátele a vzpomínáme na naše zemřelé. Mám tento čas rád, i když bývá spojen s chladným počasím, dlouhými večery, mlhavými dny a určitou melancholií. Ukrývá totiž v sobě tajemství a odkazuje k naší vnitřní touze po tom, co nás očekává nejen v podobě nového jara, ale především v naději nového, věčného života, do kterého všichni bezpečně směřujeme a kam bezpochyby, dřív nebo později doputujeme.

Slavnost Všech svatých i Památka věrných zemřelých hovoří o jistotě údělu, který se už naplnil na našich zemřelých: rodičích, přátelích, lidech blízkých, vzdálenějších i cizích. Podle naší víry, třebaže svatí jsou ve věčné radosti před Bohem, zůstávají našimi přáteli, a my je prosíme o pomoc a přimluvu. Spoléháme na společenství s nimi a vyznáváme svoji víru: „Věřím ve společenství svatých“.

Druhého listopadu si připomínáme naše zemřelé: navštěvujeme hřbitovy, jejich hroby zdobíme květinami, zapalujeme na nich svíce a postáváme u nich v zamyšlení a především s modlitbou za jejich spásu. Zemřeli sice, ale komunikujeme s nimi jako s živými a jako křesťané věříme, že oni jsou živi ve věčnosti.

Symbolická gesta květin a světla odkazují právě k životu a kráse, které jim přejeme, k věčnému světlu, ze kterého se mají těšit. Víc než jindy tak vstupujeme do tohoto tajemného společenství se zemřelými. I dnes máme velkou možnost pomáhat jim modlitbou a pokračovat tak v projevech lásky a dobra, které jsme sdíleli zde na zemi.

Na Filipínách se prý lidé pro tyto dušičkové dny stěhují na hřbitovy, provizorně tam žijí, setkávají se a společně oslavují, aby se upevnili v jistotě blízkosti a propojení světa živých zde na zemi s věčností. Hřbitovy v našich obcích se v tomto období stávají „zářícími městy“.

(pokračování na str. 2)

Milí farníci, vážení čtenáři,

dušičkový čas nás spojuje s těmi, kdo už s námi nejsou, ale žijí dál v našich vzpomínkách. Jim nyní můžeme pomoci modlitbou a tím, že se sami očistíme a duchovně posílíme potřebnými svátostmi.

Podzim je čínorodé období. Články v tomto Věstníku nastavují zrcadlo, čím vším je naše společenství: **církev opravující**: renovace vrat líbeznického kostela, fasády kostela na Vodolce či zdíbské márnice, **církev budující**: přestěhování líbeznického depozitáře na „centrálu“ do Vodolky a nabídka brigád při stavbě kláštera v Drastech, **církev putující**: výpravy ke sv. Janu do Hovorčovic a ke sv. Václavu do Staré Boleslavi, **církev oslavující**: ohlédnutí za Svatováclavským koncertem v Klecanech, **církev organizující**: pobídka k volbám do pastorační rady, **církev solidární**: finanční sbírka na církevní školství a na podporu Papežského misijního díla, **církev s přesahem do budoucnosti**: vysazení lipky na svažku pod farou. Jednou pod ní bude stát lavička s úchvatným výhledem na České středohoří. Vznikne příjemné posezení ve stínu stromu pro ty, kdo přijdou po nás. Doufáme a věříme, že i oni si na nás, farníky z roku 2018, vzpomenou.

Pohodové a inspirativní podzimní dny přeje

Vaše redakce

(dokončení ze str. 1)

Ze slov Písma, zvláště od samotného Ježíše víme, jaký je náš pravý úděl, i když zůstává zastřený životními zkouškami a nakonec smrtí. Je dobré mít tento úděl na paměti, poučovat o něm i přicházející generace a ukazovat jim směr cesty a putování. Kéž všichni dobře doputujeme a společenství svatých se na nás naplní.

P. Vladimír Málek

SAMOTA

Samota jest jako děšť.

Od moře stoupá k večerům;

z rovin dalekých a odlehlých

jde k nebi, jež ji vždycky má,

A teprv s nebe padá na města.

Prší k zemi v hodinách svítání,

když k jitru hledí všechny ulice

a těla, která ničeho nenašla

zklamaná a smutná od sebe

upouštějí;

a když lidé, vzájemně

se nenávidějící v jednom loži

spolu nuceni jsou spát:

tu samota jde jako říční proud.

Reiner Maria Rilke
(1902, z němčiny přeložil
Jakub Deml)

VÍRA SE NEDÁ NAUČIT JAKO NÁSOBILKA

říká katechetka Alena Radolfová

Jak se stalo, že jsi před lety začala vyučovat náboženství?

Po změně režimu v roce 1989 bylo najednou možné učit veřejně. Přihlásilo se více dětí a pan farář, Pavel Kuneš, už by výuku sám nezvládl. Oslovil mne a ráda jsem se přidala.

Proč padla volba právě na tebe?

Na Vodolce jsme byli známou rodinou, Pavel Kuneš mi svěřil klíče, abychom se starali o kostel.

Jaké byly začátky?

V tehdejší porevoluční atmosféře učil kdo mohl, ale k získání kanonické mise bylo vzdělání potřeba. Současně s výukou jsem proto začala v roce 1990 dálkově studovat na Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy v Praze.

Pavel Kuneš učil starší žáky, já mladší, všech dětí bylo asi 20. Zpočátku i z rodin nepraktikujících, které považovaly znalost Bible za základ kulturního vzdělání.

Původně jsme učili ve škole, ale později jsem začala vyučovat děti u sebe doma, což se ukázalo jako praktičtější.

Hodilo se nějak technické vzdělání a zaměstnání v tomto oboru?

Technické vzdělání mne naučilo pokoře – přírodní zákony jsou dané a my je můžeme poznávat, respektovat a využívat. Jakmile jejich platnost podceníme, naše činnost může skončit katastrofou. Za příklad jsem dětem dávala letce ve větroni, bez-

Ing. Alena Radolfová, v letech 1990–2018 vyučovala náboženství děti v Odoleně Vodě. Pochází z Chotyně na Liberecku, rodiče do kostela nechodili, o víře se doma nemluvilo. K přemýšlení o smyslu života ji přivedl učitel filozofie na SPŠ strojní v Liberci, kde studovala. Po studiu na Strojní fakultě ČVUT se provdala a přestěhovala do Odoleny Vody. Přes 30 let pracovala ve vývojovém oddělení letecké továrny Aero Vodochody. Její dcera Maruška je varhanicí v kostele v Odoleně Vodě. V tomto městě žije se svojí rodinou také syn Jan. Nejmladší syn Vojta žije s rodinou v Praze.

motorovém letadle, který musí vzít v úvahu sílu větru, směr proudění a další veličiny. A podobně jako přírodní zákony je nutné respektovat Boží řád ve vesmíru.

Ale v Bibli najdeme i místa, která se vymykají přírodním zákonům.

Ano, Pán Ježíš chodil po vodě či rozmnožil chleby. Ježíš má moc takové věci činit a z přírodních záko-

nů občas udělat výjimku. Ne jako atrakci v cirkuse, ale tehdy, když to mělo smysl.

Ani technik se ovšem nediví většinou (a nepochybuje o nich), které nejsou vidět (jako je třeba magnetismus a gravitace), ale mají sílu a ovlivňují nás.

Máš nějaký návod jak předat dětem víru?

O předání jsme se ani nesnažila, protože si myslím, že to nejde. Víra se nedá naučit jako násobíka. Mohla jsem jen dětem číst o Pánu Ježíši. Myslím, že důležitější než paní katechetka jsou rodiče. Děti zejména potřebují společenství, kde jim bude dobře.

Jak jsi pojala výuku?

Základní myšlenkou je: svět, který nás obklopuje, není možno pojmout jen pěti smysly a rozumem. Je tu ještě něco více. I v Bibli stojí psáno, že Boha nikdy nikdo neviděl. Ale Bůh nám to hledání usnadnil, jak jen nejlépe mohl. Seslal na zem svého Syna. Lidé si na něj mohli sáhnout, náhle přišel „tlumočník“.

Při výuce jsem se tedy zaměřila na osobu Ježíše. Ježíš nás nabádá, jak máme žít. Základní pravidlo zní: „*nedělat jinému to, co nemáš rád*“, čemuž děti velmi dobře rozumí.

Je snadné dnes děti zaujmout?

Svět se za třicet let hodně změnil. Předně jsme všichni zahrnuti přemírou nejrozličnějších informací a zábavy. A to zábavy zvnějšku, kterou jsme zvyklí konzumovat. Je proto čím dál náročnější děti upoutat, zklidnit a vést k přemýšlení. Dříve

stačilo jim číst, pak zadat „úkoleček“ a hlavolam. Dnes se děti nespokojí s jednoduchostí, ale našťastí se mi vždy podařilo je zaujmout. Nic však nesmí trvat příliš dlouho a musí to být pestré.

Jak vypadala hodina?

Hodina začínala svačinou, zpravidla jsem upekla štrúdl a uvařila čaj. Následujících 20 až 30 minut probíhala „výuka“, tedy čtení z Bible a rozbor mravouky. Poté následovaly kvízy a hry, pro každou věkovou skupinu jiné. Třeba: najdi deset rozdílů na dvou obrázcích

Jindy si děti tahaly papírky s různými výrazy, které následně hodnotily. Na lístečích bylo napsáno: Tobě to sluší, Vezmi si bonbon anebo Jsi blběj. Třetího z příkladů se holčičky trochu ostýchaly, klukům však přišlo heslo velmi zábavné.

Jak jsi se připravovala?

Příprava na každou hodinu trvala asi dvě hodiny. Před každou výukou i po ní jsem se za děti modlila, abych jim na jejich cestě nepřekážela, ale spíše je doprovázela.

Na co ráda vzpomínáš?

Hezké byly společné výpravy: chodili jsme opékat buřty na Zlatkov, na výlety do Chuchle či Mníšku pod Brdy. Zvlášť dobrodružný byl dvou-denní výlet na Ještěd, při kterém jsme pěkně zmokli. Ale děti byly statečné.

Nebude se ti po výuce stýskat?

Ani ne, vždyť své bývalé žáky stále potkávám – na ulici i v našem kostele.

Jan Oulík, foto autor

KLÁŠTER SESTER KARMELITEK V DRASTECH U KLECAN

Sestry bosé karmelitky z Karmelu sv. Josefa z pražských Hradčan se chystají přestěhovat svůj klášter do Drast u Klecan. Obnova zemědělského dvora, který za tímto účelem zakoupily začátkem letošního roku, počítá jak s opravami stávajících budov, tak s výstavbou nové kvadratury kláštera s kaplí sv. Terezie z Ávily. Kromě budov a pozemků určených k životu sester bude součástí areálu také prostor přístupný návštěvníkům Drast. Jeho součástí bude obytný dům, dům pro hosty a lesopark. Vznikne tak duchovní centrum, které dá nový rozměr krajiny severního okraje Prahy.

Každou podzimní sobotu sestry pořádají pracovní brigády na místě budovaného kláštera. Naše farnost se jedné z brigád v sobotu 27. října zúčastnila.

Petr Jarolímek

Foto: <http://bosekarmelitky.cz>

ZASAZENÍ „VÝROČNÍ“ LÍPY

V předvečer svátku sv. Václava, ve čtvrtek 27. září, jsme se sešli v kostele v Odoleně Vodě. Po úvodu P. Kamila Vrzala přednesl Roman Straka staroslověnskou svatováclavskou legendu. Následovala modlitba večerních chval (nešpor) a píseň k svatému Václavovi.

Poté jsme přešli na farní zahradu k zasazení lípy a to u příležitosti 100. výročí vzniku republiky. Nejprve pan farář „strom symbolizující českou státnost“ požehnal. Pak každý z účastníků přihodil ke kořenům lopatu země. Společně jsme zazpívali českou hymnu.

Večer jsme zakončili skleničkou dobrého vína a s přáním, aby lípa dobře rostla a lidé se pod ní mohli

scházet, jako to dělali naši předkové. Díky za toto setkání!

Helena a Ivan Kavenovi, Odolena Voda

Foto: Petr Jarolímek

28. ZÁŘÍ – DEN ČESKÉ STÁTNOSTI

28. září slaví nejen ctitelé sv. Václava jako světce, ale od nedávné doby je tento den i svátkem státním. Obě roviny se setkaly i v našem kostele, když Přátelé klecanského kostela uspořádali koncert společně s městem Klecany.

V úvodním slově P. Pavel Kuneš zdůraznil význam tohoto křesťanského svátku, neboť na úsvitu našich dějin vznik státních útvarů na okrajích někdejší římské říše pevně souvisel s pozvolným rozšiřováním tehdy nového, ještě nesamozřejmého křesťanství.

Jedním z prvních panovníků na našem území byl právě kníže Václav, který se při obtížném sjednocování zdejších slovanských kmenů – jak víme z legend – křesťanskými zásadami řídil. Nehledě na všechny pozdější společenské otřesy v zemi, kdy se její hranice jednou rozšiřovaly a jindy smršťovaly skoro k nebytí národa, úcta k sv. Václavu přetrvávala přes všechna staletí. Nejvíce o tom svědčí jeho hrob na Pražském hradě, svatováclavská kaple je autentickým pohřebišťem světce z 10. století a všechny pozdější stavební úpravy tuto skutečnost respektovaly.

Při koncertu jsme slyšeli střídavě tóny varhan shůry a od oltáře, odkud se linula líbezná hudba v provedení smyčcového kvarteta. Zazněla díla skladatelů barokních – Bohuslava Matěje Černohorského, Henryho Purcella, J. S. Bacha, Johanna Pachelbela, o století mladšího W. A. Mozarta, i od autorů pozdějších – Jeana Sibelia, E. Morriconeho, Johna Ruttera, až po slavnostní zakončení varhanní skladbou Césara Francka. Vrcholem večera byl kvartet Meditace na staročeský chorál „Svatý Václave“ od Josefa Suka.

Rozcházeli jsme se s pocitem vděčnosti za krásný večer, za hudbu, která navodila v posluchačích prožitky vzájemné svornosti a snad i sounáležitosti se zemí, v níž žijeme.

Milada Vorlová, Klecany

Foto: Josef Jánský

ÚČELOVÉ SBÍRKY

V neděli 30. září se konala při bohoslužbách **svatováclavská sbírka na církevní školství**, která činila 6 700 Kč.

O Misijní neděli 21. října se rovněž při bohoslužbách konala

finanční sbírka. Na podporu **Papežského misijního díla** bylo zasláno 17 233 Kč.

Děkujeme za váš finanční příspěvek na podporu daného účelu.

kv

SVATOVÁCLAVSKÉ OSLAVY

V pátek 28. září před rozbřeskem jsme se z náměstí v Kostelci nad Labem vydali na pěší pouť do Staré Boleslavi. Naše dvacetičlenná skupinka vedená otcem Kamilem tiše kráčela potměnou krajinou. Brzy však začalo svítat a my jsme si při krátkém odpočinku na návsi v Zárybech mohli vychutnat úchvatný východ slunce.

Bylo nádherné, vlahé a klidné zářijové jítro. Ve společné modlitbě růžence jsme putovali dál, sledující pokojnou řeku, nad níž se vznášela hustá ranní mlha. Než jsme došli do Boleslavi, opar nad vodou se rozplynul a my jsme po mostě vstupovali do sluncem zalitého a svátečně naladěného starodávneho města.

Naše první kroky vedly do krypty baziliky sv. Václava, kde jsme se poklonili ostatkům svatého knížete. Odtud jsme pokračovali dále na Mariánské náměstí, kde právě začínala slavnostní bohoslužba celebrowaná olomouckým arcibiskupem Mons. Janem Graubnerem. A najednou jakoby se na tom prosluněném a poutníky zaplněném rynku pro pár desítek nadcházejících minut zastavil zběsilý chod současného světa. V době přítomné, kdy se zdá, že nic není staršího než včerejší den, tu tisíciletý vévoda, ve společenství současné duchovní elity a v čestném doprovodu mladičkových skautů, majestátně shlíží na své oddané pokolení. Dechberoucí obřad vrcholí tóny národní hymny, české i slovenské,

a za radostného zpěvu svatováclavského chorálu se shromážděný lid obrací ke svému zemskému patronovi s prosbou o ochranu národa.

Blížilo se poledne a tak jsme, občerstvení na duchu, dobrým obědem a krátkým odpočinkem posilnili také tělo. Ve stáncích na tržišti jsme si pak mohli vybrat z nepřeberného množství svatých obrázků, křížků a růženců, ale též z široké nabídky kvalitní literatury.

Naši pouť k uctění památky mučednické smrti sv. Václava jsme zakončili v basilice společnou modlitbou u Palladia země české.

+++

Jedním z nejsilnějších momentů bohoslužby byl úvodní úkon kajícího, kdy čeští a moravští biskupové přiznávali viny a selhání, jichž jsme se jako církve v minulosti dopustili, a prosili Boha za odpuštění. Padla silná a jasně formulovaná slova, možná ostrá, ale je dobře, že zazněla. A je důležité si uvědomit, že biskupové je pronášeli za celou církev, za každého z nás.

Brněnský pomocný biskup Pavel Konzbul: „Vyznáváme nesvornost,

nedostatek lásky a tolerance; spoluvinu na tragických úsecích našich dějin“.

Plzeňský biskup Tomáš Holub: „Vyznáváme nevraživost, nedostatek porozumění, pochopení a spolupráce mezi námi křesťany; spoluvinu na oslabení naší státní a národní existence“.

Litoměřický biskup Jan Baxant: „Vyznáváme nekritickou stranickost a národnostní nesnášenlivost; spoluvinu za nedostatečné odhodlání uhájit demokratické soužití a důstojnost člověka.“

Pražský pomocný biskup Zdenek Wasserbauer: „Vyznáváme nejen nedostatek odvahy, ale také projevy zbabělosti; spoluvinu za zradu a ztrátu svobody.“

Iva a Přemysl Doksanští, Bášť

Foto: Václav Lukavský

SVATOJANSKÁ POUŤ DO HOVORČOVIC

Narození svatého Jana Křtitele (24. 6.) dělí půlrok od slavnosti Narození Páně. V tom je určitá symbolika, protože Jan ohlašoval příchod našeho Pána, ukázal na něj a dokonce ho pokřtil. Přesto byl neuvěřitelně pokorný. Když o něm Ježíš řekl, že je „největší mezi narozenými z ženy“, prohlásil, že „není ani hoden, aby Ježíšovi rozvázal řemínek u obuvi.“

Kostel v Hovorčovicích je Narození sv. Jana Křtitele zasvěcený. Místní farníci a pan farář využili této příležitosti, abychom se v naší velké farnosti lépe poznali. Na slavnost pozvali i přespolní a musím říct, že se na slavnost opravdu pečlivě připravili.

Po přivítání poutníků v nevelkém kostele (když všichni vešli, praskal téměř ve švech) promluvil pan Ko-

bylka o jeho historii. Následně „Žesťové trio“ (Martinka Pěničková, Eliška Lukavská a Mojmír Pěnička) zahrálo fanfáru a poté měla následovat mše. Neřekl jsem vám však, co se mezitím dělo v zákristii.

Vojta s Matyášem a já, všichni hovorčovičtí ministranti, jsme se přistrojili na mši. Rozdělili jsme si některé služby a občas jsme vykoukli, jestli už nepřijeli poutníci. Přijeli. A s nimi i pět ministrantů!

Naše malá sakristie se zaplnila, malý div, že jsme se vůbec vešli. Za zmateného oblékání alb jsem se pokusil rozdat služby, což se úplně nepovedlo. Zakrátko přišel pan farář a rozdal služby znovu, tentokrát úspěšně. Přesto ale zůstalo několik služeb neobsazených, čehož jsme si ale nevšimli a vzápětí museli občas improvizovat.

Při mši nám také zhaslo kadidlo, a když jsme se v sakristii pokoušeli znovu nad svíčkou zapálit uhlík, ten nám upadl do vosku a začal bujně hořet, naštěstí nic nechytlo. Zmatků

si však prý mnoho lidí nevšimlo, což jsem rád.

Na mši zpívalo kvarteto Zdeňka Foita, za což chci jeho členům poděkovat.

Až na drobné zmatky u oltáře se poutní akce skvěle vydařila. Farníci z Hovorčovic si dali opravdu záležet a všechno pěkně klapalo. Děkuji poutníkům za účast a zejména Bohu za to, že nám pomáhal, abychom ho mohli tak hezky oslavovat.

Miloš Halda, Měšice
Foto: Václav Lukavský

TAKOVÉ TO LETNÍ PROMÍTÁNÍ....

Vinnetou a Old Shatterhand. Kdo by neznal legendární postavy Divokého západu. Tedy alespoň podle podání Karla Maye.

V sobotu 1. září jsme se u příležitosti konce prázdnin a začátku nového školního roku sešli na farní zahradě v Odoleně Vodě a společně sledovali proslulý Poklad na Stříbrném jezeře. I když večer už byl chladnější a mnozí se museli zabalit do dek, nevadilo to skvělému

diváckému zážitku z letního kina. Navíc ani nezapršelo a plátno ani diváci nezmokli, děti uvítaly kofolu a brambůrky a my dospělí burčák, vše výborně chutnalo.

Celé promítání, a myslím, že nemluví jen za sebe, hodnotím jako vydařené a těším se na někdy příště.

Petr Jarolímek, Odolena Voda

STĚHOVÁNÍ FARNÍHO DEPOZITÁŘE

V letních měsících byla vyklizena prostřední místnost 1. patra líbeznické fary, která za poslední roky sloužila jako depozitář. Fond je potřeba odborně utřídit a nově uložit na faře v Odoleně Vodě. Volnou místnost bude možné pronajmout obyvatelům sousednímu bytu.

Místnost již dlouhodobě nebylo

možné užívat jako zázemí farnosti, například kvůli chybějícímu sociálnímu zařízení. K setkávání farníků bude i nadále, jak nám potvrdila obec Líbeznice, sloužit místnost v sousední budově Archy. Pořádané aktivity je kvůli zajištění klíčů nutné ohlásit v dostatečném předstihu.

kv

RESTAUROVÁNÍ VSTUPNÍCH DVEŘÍ KOSTELE SV. MARTINA V LÍBEZNICÍCH

Jak jednoduché: nakoupit dřevoštěpkové OSB desky, několik pantů, kliku, zámek a jsou tu dveře do kostela! Dobře těsní, lehce se otvírají a klíč se vejde do kapsy. Kdyby byly tmavě natřené, možná si málokdo všimne, že se cosi děje. Líbeznický kostel má nyní dveře dočasné.

Z úcty k dovednostem našich předků si původní dveře odvezl pan Šimek do své restaurátorské dílny. Dle rozpisu práce rozebere obě veřeje – úctyhodných rozměrů 180 x 320 cm – na prvočinitele, odstraní laky, nahradí zteřelé, doplní ztracené a vše dá opět do původního stavu.

Bude to drahé. Stojí to za to? Určitě! Vstupní dveře do kostela v Líbeznicích jsou vzácné. Líbeznický kostel byl stavěn v letech 1788–1793 či 1795 (prameny se rozcházejí). Části mobiliáře kostela pocházejí z jiných kostelů, zrušených Josefem II. Krásné vstupní dveře stavitelé kostela zřejmě také někde získali, jsou totiž starší, než sama stavba chrámu. Jejich krásy jsem si všimla až poté, kdy se zjišťovaly škody po nezvaných nočních návštěvnících v 90. letech minulého století. Krycí lišta byla ohnutá, některé ozdoby odlomené, ale zámek – ta obrovská krabice plná důmyslných kovových částí – zloděje nepustil.

Vzpomínám na kostelníci malého vzrůstu, paní Mirtesovou, jak klíčem, který se nevejde do dámské kabelky, otáčí ve vysoko umístěném

zámku a naslouchá správnému cvaknutí, abychom mohli vejít.

Velmi mne těší, že v době pokročilých technických vymožeností se staráme, aby historický zámek na historických dveřích opět správně cvakl – a my mohli vejít.

Barbora Konopásková, Líbeznice
Foto: Ondřej Šimek

Náklady na restaurování vstupních dveří budou dle cenové nabídky činit 290 400 Kč včetně DPH. Náklady budou pokryty z příspěvku Ministerstva kultury ve výši 134 tis. Kč. Daru obce Líbeznice ve výši 30 tis. Kč. Dále z daru paní Jitky Jelínkové 50 tis Kč a P. Vladimíra Mála rovněž 50 tis. Kč. Zbývající část bude pokryta ze sbírek a hospodaření farnosti.

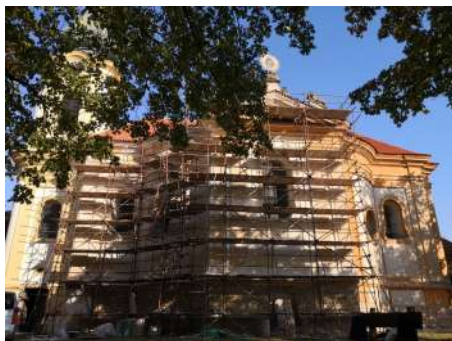
kv

OPRAVA FASÁDY KOSTELA SV. KLIMENTA

Rekonstrukce fasády je v dnešní době velice častý jev, který je podporován různými státními granty, jako je např. grant zelená úsporám. Stěny se pomocí hmoždinek pokryjí polystyrenovými deskami a stará dřevěná okna se často vymění za plastová s vakuovým sklem. V každém případě se jedná o velice nákladnou investici, při které se rapidně zvýší celková cena.

Při obnově fasády kostela sv. Klimenta v Odoleně Vodě se však nejedná o zateplení, byť bychom si to s příchodem zimy mnozí přáli, ale jde o zachování hodnoty významné architektonické stavby: oprava říms, fasádních prvků, obnova omítek a ve finále vápenný nátěr.

I tato rekonstrukce je podpořena státním grantem, a to z Programu

záchranu architektonického dědictví MK ve výši 690 tis. Kč. Celkové náklady však budou činit 921 tis. včetně DPH. Na uhrazení zbylé částky byla dána podpora 100 tis. Kč ze Svěpomocného fondu Arcibiskupství pražského. O podporu 50 tis. Kč bylo požádáno město Odolena Voda. Zbývající část bude pokryta ze sbírek a hospodaření farnosti.

kv

Foto: Jiří Marek

OPRAVA MÁRNICE VE ZDIBECH

Pokud jste během léta navštívili hřbitov ve Zdibech povšimli jste si jistě, že začala oprava márnice na místním hřbitově u kostela Povýšení svatého Kříže. Oprava má být letos dokončena a vnitřní prostory budou sloužit k pietnímu uchování urn.

Stavba márnice je spojena se stavbou kostela. V dané době šlo o jeden a týž architektonický celek, který po mnohá staletí sloužil dobře svému účelu - důstojnému rozloučení se zemřelými.

Márnice za poslední desetiletí přestala být využívána a začala chát-

rat a hrozilo její další poškození. Farnost nemohla poskytnout potřebné finanční prostředky k její opravě. Zájem opravit márnici pro daný účel však projevila obec Zdiby. Udělaly

se potřebné kroky a obec získala márnici do dlouhodobého symbolického nájmu.

Opravou márnice vznikne vhodné a důstojné místo k odpočinku našich blízkých zemřelých. Rozšíření hřbitova již nebylo nadále možné.

Při opravě byla provedena kompletní výměna střešní krytiny, vyměněny poškozené části krovu, opraveny vnitřní i venkovní omítky včetně nátěru a vnitřní dlažba a upraveno okolí márnice.

Jménem zdibských farníků chci poděkovat panu starostovi Janu Tvrdému, že jednak našel pro márnici konkrétní vhodné využití, a dále i za neméně důležitou skutečnost, že tato nemovitá kulturní památka bude zachována pro budoucí generace.

Požehnání proběhne v neděli 4. listopadu po bohoslužbě ve 14:00 v rámci požehnání hřbitova a modlitby za naše věrné zemřelé.

P. Kamil Vrzal

Foto: Evžen Seyfried

VOLBY DO PASTORAČNÍ RADY

Ve farnosti Odolena Voda proběhly v únoru 2016 volby do pastorační rady (dále PR). Výsledky voleb předchází duchovní správce P. Piotr Przechocki oznámil při ohláškách v kostele. O aktu však nebyl učiněn žádný písemný zápis. Při volbách byli zvoleni pánové Jiří Seyfried a Karel Běhan. Jako nastupující duchovní správce jsem potvrdil tyto zvolené členy a do pastorační rady dále jmenoval dlouholetou katechetku paní Alenu Radolfovou z Odoleny Vody. Při prvním setkání bylo ujednáno, aby byli do PR přizváni také zástupci jednotlivých kostelů farnosti, tedy Hovorčovic, Klecan, Líbeznice, Řeže, Veliké Vsi a Zdib. Protože nebylo zřejmé, na jak dlouhou dobu byla PR zvolena, dohodli jsme se na dvouletém funkčním období, tedy do konce roku 2018.

Z výše uvedených důvodů stojíme před novými volbami. Ze Stanov

pastoračních rad Arcidiecéze pražské jsem vybral základní charakteristiky jejich fungování:

PR je poradním a pracovním orgánem faráře. Spolupracuje s farářem při vytváření farní obce tak, aby byla živým společenstvím věřících podle slov: „Obec věřících měla jedno srdce a jednu duši“ (Sk. 4,32). Jejím úkolem je spolu s farářem posuzovat otázky týkající se farnosti, radit se o nich, nalézat možnosti řešení, usnášet se na opatřeních, poskytovat součinnost při realizaci nebo je přímo realizovat. Na základě znalostí situace se podílet na vytváření pastoračního programu. Volební právo má každý katolík starší 15 let příslušející do farnosti a právo být zvolen má každý katolík starší 18 let, který má právo volit a který je ochoten plnit úkoly pastorační rady. Funkční období je 5 let.

Na jednání stávající PR 2. října 2018 byla jmenována volební komi-

se ve složení: Karel Běhan (Odolena Voda), Zdena Lomová (Klecany), Barbora Konopásková (Líbeznice), Václav Lukavský (Hovorčovice) a Josef Kubera (Řež). Komise navrhla v podmínkách naší farnosti zvolit následující postup:

Za každý kostel naší farnosti bude volen jeden zástupce. Statutární zástupce jmenuje k sedmičlenné radě dalšího člena. Do 25. listopadu 2018 bude probíhat navrhování kandidátů volební komisi. Volby proběhnou v neděli 13. ledna 2019 při bohoslužbách. V Hovorčovicích a ve Zdibech o týden dříve (6. ledna 2019). Rozpečetění volebních schrá-

nek však proběhne společně v neděli 13. ledna 2019 v určenou hodinu. Volební komise nejpozději 14 dnů od data konání voleb oznámí farnímu společenství výsledky.

Rád bych vyzval vás všechny, kdo patříte do našeho společenství, abyste se zapojili do dění ve farnosti. Prosím, nebojte se sami kandidovat anebo vyzvat ke kandidatuře ty, kteří mají vaši důvěru a podporu. Jsem přesvědčen, že činnost pastorační rady vede k duchovnímu oživení a tím k povznesení naší farnosti ve společnosti, do které patříme a kde jako křesťané máme důležitý úkol.

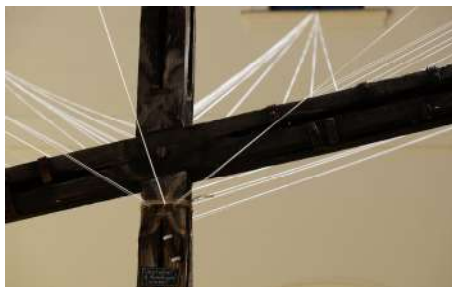
P. Kamil Vrzal

BŮH V MÉM ŽIVOTĚ

Moje dušičky

Jsem už starší člověk a tak mám své zemřelé příbuzné. Vedle rodičů je to i můj bratr a samozřejmě dědečkové a babičky. Takže o svátku Všech věrných zemřelých mám důvod zajít na hřbitov a uctít jejich památku. Na hřbitově v Odoleně Vodě odpočívá bratr Mírek a moje zlatá maminka. Táta si přál být uložen do rodinné hrobky v Tuchoměřicích, kam se bez auta těžko dostanu.

V listopadu už kvůli počasí si člověk uvědomuje víc než jindy, konečnost své pozemské pouti a tedy i nutnost posoudit je jeho život v souladu s Boží vůlí, a křesťanskou mravností. Nebývá to vždy veselé hodnocení. Někdy má člověk pocit, že moc dobře nežije, rád by to změnil, což není vždy snadné. Ale

s Boží pomocí je všechno možné.

I letos půjdu o dušičkách na hřbitov zapálit svým blízkým svíčku a pomodlit se za jejich duše. Mírek i moji rodiče měli těžký život. Pokoj jejich duším! Máte-li také blízké, kteří už odešli, asi víte, jak se člověku po nich stýská. A tak vám na závěr přeji hezké podzimní dny se vzpomínkami na naše zemřelé.

Václav Jan Strach, Odolena Voda

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ

Vážení rodiče, od druhého říjnového týdne započala výuka náboženství. Probíhá, tak jak v loňském roce na čtyřech místech naší farnosti.

ODOLENA VODA

1. až 5. třída - středa od 17:15 do 18:00, výuka probíhá na faře a vede ji katechetka Martina Straková.

6. až 9. třída - čtvrtek od 17:30 do 18:30, výuka probíhá na faře a vede ji P. Kamil Vrzal.

LÍBEZNICE

1. až 2. třída - úterý od 15:00 do 15:45, výuka probíhá v budově Ron-del ZŠ Líbeznice a vede jí P. Kamil Vrzal.

3. až 9. třída - úterý od 15:50 do 16:35, výuka probíhá v budově Ron-del ZŠ Líbeznice a vede jí P. Kamil Vrzal.

1. až 3. třída - pátek od 17:00 do 18:00, výuka probíhá v rodině a vede ji katecheta Michal Ondra

KLECANY

1. až 5. třída - čtvrtek od 13:15 do 14:30, výuka probíhá v budově ZŠ Klecany a vede ji katechetka Věra Kofroňová.

ZDIBY

1. až 5. třída - pátek do 13:00 do 14:30, výuka probíhá v budově ZŠ Zdiby a vede ji katechetka Věra Kofroňová.

Za nás katechety, přeji dětem, aby na náboženství chodily rády a bylo pro ně v jejich životě přínosem a dobrým ukazatelem při volbě hodnot.

kv

PODĚKOVÁNÍ KATECHETCE ALENĚ RADOLFOVÉ

Na závěr mše svaté o Misijní v neděli 21. října jsme poděkovali dlouholeté katečetce Ing. Aleně Radolfově za 28 let výuky náboženství v Odoleně Vodě. Vyjádřit své díky přišli nejen malé děti, ale i ti odrostlejší a dospělí, jako Martina Straková. Ta podle vlastních slov bývala „pole neorané“, ale díky paní Aleně byla „zorána a obdělána“ a nyní převzala pomyslnou štafetu náboženské výuky.

Alena Radolfová začala vypomáhat s výukou po pádu komunistického režimu v roce 1990, kdy bylo

možné opět svobodně působit na školách.

jou
Foto: Autor

V klecanském kostele Nanebevzetí Panny Marie zazní v sobotu 10. listopadu v 11:00 hodin **troubená a zpívaná Hranická mše k počtě sv. Huberta**. Pořádá Myslivecké sdružení Zdiby – Klecany. Po mši následuje krátký koncert lovecké hudby před kostelem.

+++

V neděli 11. listopadu v 10 hodin bude v kostele sv. Martina v Líbeznicích provedena **Missa Veris**. Účinkovat bude sbor Kalokagathia. Autor a sbormistr Bc. Radim Šlinc.

+++

Ve středu 21. listopadu od 17:30 hodin se na klecanské faře koná **beseda s pečovatelkou paní Marií Bláhovou** s názvem Nebojte se mluvit s (váženě) nemocnými o jejich chorobě.

+++

V neděli 25. listopadu po mši sv. v klecanském kostele v 10:30 hodin zazpívá ženský **pěvecký sbor ze Slovinska**.

+++

V sobotu 1. prosinci se koná na klecanské faře od 9:30 hodin **adventní duchovní obnova**, kterou vede karmelitán P. Jan Fatka, nemocniční kaplan v Praze na Bulovce.

+++

Na výstavě **Svatí na dotek**, která skončila v klecanském kostele v půli října, jsme přivítali téměř všechny žáky prvního stupně zdibské školy a dvě třídy a družinu ze školy klecanské. Děti byly spokojené, že si

mohou (s páskou nebo šátkem přes oči) všechny dřevěné reliéfy ohmatat - na rozdíl od jiných výstav, kde se naopak nesmí exponátů ani dotknout. Někomu se podařilo poznat atributy jednotlivých svatých. Vyzkoušely si i zacházení se skládací slepeckou holí a vyslechly vyprávění o řezbářce Jarmile Haldové. Nakonec si směly dřevěným kladivkem klepnout do historického zvonu.

+++

Rorátní mše sv. se budou konat po dobu adventní každou středu v kostele sv. Klimenta v Odoleně Vodě v 6:00, po které následuje pozvání na společnou snídani na faru. Středeční večerní mše svaté v 18:00 po dobu adventní slouženy nebudou.

DUŠIČKY

Od odpoledne svátku Všech svatých a po celý den zasvěcený Vzpomínce na všechny věrné zemřelé je možno při návštěvě kteréhokoli kostela získat plnomocné odpustky, přivlastněné pouze duším v očistci. Kromě tří obvyklých podmínek (sv. zpověď, sv. přijímání, modlitba na úmysl Svatého otce) je podmínkou pomodlit se při návštěvě kostela modlitbu Páně a vyznání víry.

Od 1. do 8. listopadu je možno získat po splnění podmínek denně plnomocné odpustky, přivlastněné pouze duším v očistci, při návštěvě hřbitova a modlitbě za zemřelé.

Rozpis bohoslužeb na str. 16.

POŘAD BOHOSLUŽEB

SOBOTA

Odolena Voda - 18:00
(s nedělní platností)

NEDĚLE

Odolena Voda - 8:30
Klecany - 9:30
Líbeznice - 10:00
Hovorčovice - 10:00
(1. a 3. neděle v měsíci)
Veliká Ves - 7:15
(2. a 4. neděle v měsíci)
Řež - 11:30
Zdiby - 14:00 (1. neděle v měsíci)

STŘEDA

Odolena Voda - 18:00
Klecany - 17:30
(na faře, jen ve školním roce)

ČTVRTEK

Bořanovice - 15:00
(Domov pro seniory Hortenzie)

PÁTEK

Odolena Voda - 18:00

MODLITBY A POBOŽNOSTI

ČTVRTEK

Modlitba breviáře – ranních chval
Odolena Voda - 8:00

PÁTEK

Adorace – výstav Nejsvětější svátosti oltářní
Odolena Voda - 17:30
(1. pátek v měsíci)

DUŠIČKY

Slavnost Všech svatých 1. 11.

18:00 sv. Kliment, Odolena Voda

Vzpomínka na všechny věrné zemřelé 2. 11.

18:00 Nanebevzetí Panny Marie,
Klecany

18:00 sv. Kliment, Odolena Voda

V ostatních kostelech v neděli **4. 11.**
budou slouženy mše sv. s následnou
pobožností na hřbitově (pokud
u kostela není hřbitov, vzpomínka
na zemřelé se uskuteční v kostele).

Na hřbitově ve Veliké Vsi proběhne
dušičková pobožnost v neděli **4. 11.**
odpoledne v 16:00.

Vydáno: 27. 10. 2018 pro vnitřní potřebu farnosti Odolena Voda
Kontakt: Římskokatolická farnost Odolena Voda, U Fary 15,
250 70 Odolena Voda; e-mail: farnostodolenavoda@gmail.com;
www.farnostodolenavoda.cz; IČ: 68381930; BÚ: 4369180329/0800

P. Kamil Vrzal, farář - mobil 728 775 536

P. Pavel Kuneš, rektor kostela v Klecanech - mobil 731 625 978

P. Vladimír Málek, rektor kostela v Líbeznicích - mobil 602 379 861

Vydání dalšího čísla farního Věstníku 15. 12. 2018, uzávěrka 2. 12. 2018,
příspěvky posílejte na e-mail: vestnik@farnostodolenavoda.cz.

Redakční rada: P. Kamil Vrzal, Jan Oulík, Petr Jarolímek, Jana Cibulková.

Děkujeme za dobrovolné příspěvky na pokrytí nákladů s vydáváním Věstníku.